Палає, друзі, в нас війна,
І кличе стяг за честь устати.
Скликає сурмою вона
В поля кривавої відплати.
Прощайте, бенкети гучні,
І ви, хвали достойні, співи,
І Вакхові дари ясні,
Святая Русь і красні діви!
Забуду я тебе, любов,
Бентежні юності забави,
І полечу я, вільний, знов
Ловить вінок довічний слави.

1829